



Karolina Straková (1970)

Už na základní škole Karolinu přitahovalo umění, toužila malovat. Fascinovaly ji sakrální malby, obdivovala fresky na stěnách kostelů. S nadšením se pokoušela o svá první díla, aby svoji uměleckou dráhu vzápětí předčasně uzavřela s pocitem, že mistrovství proslulých malířů nemůže nikdy dosáhnout. „Umělec ze mě nikdy nebude,“ byla její myšlenka, která v dětství způsobila, že přestala malovat. Až v dospělém věku pak našla techniku, která jí učarovala natolik, že své touhy znovu začala proměňovat ve výtvarná díla.

Technika, kterou maluje – žehlí, se jmenuje enkaustika. Objevila ji v roce 2004 a našla v ní ideální způsob, jak vyjádřit svůj bohatý vnitřní svět. Enkaustika jí vyhovuje především tím, že jí dává prostor volně projevit emoce. Spojení horkého vosku, sytých barev a hry světla umožňuje velice tvořivé malování. Každý obraz je dílem určitého rozpoložení a stavu mysli, těla, duše i ducha.

V říjnu 2012 uspořádala v galerii Domova Sue Ryder (Praha) svoji první výstavu pod názvem „Rozpomínám se“. Vystavila zde 26 obrazů plných života, které symbolizovaly její osobní cestu. Většina obrazů byla prodána a někteří návštěvníci se obrátili na autorku s přáním, aby vytvořila obraz přímo pro ně. Začala tedy tvořit i na zakázku. Pak následovaly další samostatné výstavy v září 2013 v pobočce České pošty v Praze 3, v listopadu 2013 a v červnu 2015 v KC Novodvorská v Praze 4.

Karolinu těší a naplňuje sdílet své životní pocity s dalšími lidmi. Inspiruje ji svět lidských emocí a cítí se obohacena, když její obrazy lidi oslovují.

Karolinu odjakživa fascinovaly věci takzvané „mezi nebem a zemí“. Zkoumala nejrůznější techniky, až nakonec dospěla k systematické práci na sobě a objevila metodu RUŠ (moderní technika osobního rozvoje), které se dnes věnuje i profesionálně jako terapeutka a asistentka na výukových kurzech.

Ve volném čase mj. ráda organizuje nejrůznějších přátelských setkání. Kromě rodné Prahy má ráda Holandsko a také miluje putování po české historii.

Spořilovští občané
a
Geofyzikální ústav AV ČR, v. v. i.



GEOFYZIKÁLNÍ ÚSTAV
AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY, v. v. i.

Vás srdečně zvou na

Spořilovský salon X

Karolina Straková
enkaustické obrazy

Svá díla vystaví také účastníci Spořilovských salonů I-IX
Jiří Bárta, Ivan Beneš a Vladimír Pechar

Zahájení ve středu 2. září 2015 v 17.00 hodin

Na vernisáži zahrají Albert Dannenmann
(staré hudební nástroje), Barbora Daňhová (housle)
a Jolana Nováková (kytara a zpěv)

otevřeno 3. září - 30. října 2015
po-pá 8.00 - 16.00 hodin

Geofyzikální ústav AV ČR, v. v. i.
Boční II, 141 31 Praha 4-Spořilov
tel. 267 103 327
www.ig.cas.cz



Výstavu podporuje
Městská část Praha 4



Jiří Bárta (1932) - Spořilovský Salon I-IX

Narodil se v Pyšelích u Prahy. Zde se už od dětství začaly formovat jeho výtvarné ambice, ovlivňované zvláště profesorem kreslení na gymnasiu v Benešově. Po peripetiích přijímacích řízení na VŠ byl zaměstnán v družstvu AMS jako grafik. Toto zaměstnání přispělo k dalšímu formování jeho profesního vývoje. Seznámil se zde s prací keramiků, sochařů, grafiků, malířů a architektů. V r. 1961 promoval na fakultě architektury a pozemního stavitelství ČVUT. Celé toto období se věnoval výtvarné činnosti, především užité grafice, která zároveň sloužila k financování studií. V r. 1968 byl přijat do Svazu čs. výtvarných umělců. Posléze se těžiště jeho zájmů přesunulo na tvorbu interiérů i realizaci výtvarných děl v architektuře. Vystavoval v Evropě, v USA a v Japonsku. Jeho díla jsou zastoupena v UP muzeu v Praze, ale i v soukromých sbírkách v Čechách i v zahraničí. Věnuje se také pastelům, který svými technologickými podmínkami, ale i prostorovou nenáročností lépe vyhovuje současným autorovým možnostem.

Ivan Beneš (1927) - Spořilovský Salon I-IX

Je původním vzděláním právník, strojař, programátor a analytik informačních a řídicích systémů. Výtvarnému umění se začal věnovat až v předdůchodovém věku. Se studiem kresby a malby začal ve výtvarných kurzech ÚKDŽ, které pak doplnil soukromým studiem u akademického malíře prof. Miloše Čecha. Věnuje se převážně krajinomalbě (např. krajina Českého ráje, kde nyní žije, nebo pražské motivy) a také malbě květin či zátiší. Vidění objektů jeho tvorby vychází z principů impresionismu. Tento směr je mu jako bývalému informatikovi nejbližší. Považuje každý svůj obraz za svého druhu informaci či sdělení o tom, že svět, který nás obklopuje, má i své hezké stránky. A tato informace nechť je pokud možno srozumitelná.

Průběžně vystavuje v několika pražských prodejních galeriích, řada jeho obrazů našla touto cestou své umístění i v zahraničí. Je členem sdružení výtvarníků ČR.

Vladimír Pechar (1931) - Spořilovský Salon II-VIII

Vladimír Pechar se narodil v Příbrami. Od r. 1957 žije trvale v Praze. Zde také vystudoval SOŠV. Byl přijat za člena Svazu čs. výtvarných umělců, pak do Unie výtvarných umělců, posléze se stal členem Syndikátu výtvarných umělců. Věnuje se především portrétní malbě, ať již originální formou specifické reliéfní olejové omítky, či v různých tradičních technikách. Po mnoho let se věnoval zpracování souboru staroegyptské mytologie, symboliky a portrétů, v 70. letech rozpracoval cyklus portrétů z dramát W. Shakespeara. V r. 1985 se hluboce ponořil do studia rané české historie a postupně vytvořil galerii čtyřiceti mýtických i historických postav knížat a králů zemí Koruny české. Jeho uměleckou činnost ovlivnily i studijní cesty, především několik návštěv Egypta, Asie, Kanady a většiny zemí Evropy. V několika desítkách samostatných a ve velkém počtu společných výstav se představil jak doma, tak ve světě. Postupně také vystavil všechny portrétní cykly i obsáhlý výběr abstrakcí a krajinářské tvorby. Jeho práce jsou zastoupeny v mnoha soukromých i oficiálních sbírkách u nás i v zahraničí.

